

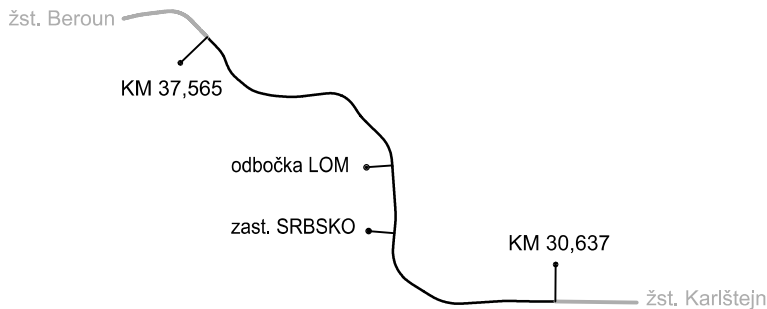

Operační program Doprava

Evropská unie
Investice do vaší budoucnosti
Fond soudržnosti

Orientační schéma:

Autorizovaná osoba:

Razítko:

Č. autorizace:

Datum:

Podpis:

Revize:	Datum:	Popis změny:	Provedl:

Stavebík/investor:	Správa železnic, státní organizace
Adresa:	Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1
Zástupce investora:	Stavební správa západ
Adresa zástupce investora:	Sokolovská 1955/278, 190 00 Praha 9
Kontakt:	e-mail: SSZsek@szdc.cz

**SPRÁVA
ŽELEZNIC**

Zhotovitel stavby:	METROPROJEKT Praha a.s.
Adresa:	Argentinská 1621/36, 170 00 Praha 7
Kontakt:	tel.: +420 296 154 105 e-mail: info@metroprojekt.cz

Zhotovitel objektu:	SUDOP PRAHA a.s.
Adresa:	Olšanská 1a, 130 80 Praha 3
Kontakt:	tel.: +420 267 094 111 e-mail: praha@sudop.cz

HIP:	Specialista:	Odpovědný projektant:	Zpracovatel přílohy:
Ing. Petr Hofman	Ing. Kateřina Hladká, Ph.D.	Ing. Tomáš Adam	Ing. Tomáš Adam

METROPROJEKT

**SUDOP
PRAHA**

Název stavba/akce:	Optimalizace Karlštejn (mimo) - Beroun (mimo)										S-kod:		S631600376																														
											Zakázka:		20_7911																														
Název části:	Vliv stavby na životní prostředí										Označení části:		B.6.1																														
Název objektu:	Vliv stavby na životní prostředí										Číslo objektu:		-																														
Název přílohy:	Technická zpráva										Číslo přílohy:		1.001																														
Název dílčí části přílohy:	-																						Paré:																				
Kraj:	Katastrální území:					TUDU:																																					
Středočeský	Korno, Poučnick, Srbsko u Karlštejna, Tetín u Berouna					020212																																					
Dokumentace:																																											
Stupeň dokumentace:		Datum zpracování:				Formát:				Meřítko:																																	
DSP+PDPS		06/2021				1 x A4				-																																	
S-kód:		Stupeň dokumentace:		Část:				Objekt:				Podoblast:		Příloha:																													
	S	6	3	1	6	0	0	3	7	6		P	D	P	S		B	6	0	1	X		X	X	X	X	X	X	X	X		X	X		1		0	0	1		0	0	1
IČD:	20	7911		02	06	03	00	00											Skartovací znak: V21/2041																								

Obsah

1	<i>Identifikační údaje stavby</i>	2
2	<i>Úvod</i>	2
3	<i>Bioregion</i>	3
3.1	Poloha	3
3.2	Horniny a reliéf	3
3.3	Podnebí	3
3.4	Půdy	3
3.5	Biota	4
4	<i>Zvláště chráněná území</i>	4
4.1	Zvláště chráněná území	4
4.2	Natura 2000	6
5	<i>Významné krajinné prvky (VKP)</i>	8
6	<i>Vlivy na územní systém ekologické stability (ÚSES)</i>	8
6.1	Nadregionální úroveň ÚSES	8
6.2	Regionální úroveň ÚSES	9
6.3	Lokální úroveň ÚSES a interakční prvky	9
7	<i>Ochranná pásma</i>	9

1 Identifikační údaje stavby

Název stavby:	Optimalizace trati Karlštejn (mimo) – Beroun (mimo) Číslo ISPROFIN: 521 351 00015/327 330 4901
Stupeň dokumentace:	Projektová dokumentace pro stavební povolení Projektová dokumentace pro provádění stavby
Dílčí část:	Vliv stavby na životní prostředí
Katastrální území:	Korno, Poučnick, Srbsko u Karlštejna, Tetín u Berouna
Trať podle Prohlášení o dráze:	340 00
Traťový úsek TU:	020212
Definiční úsek DU:	020212
Kategorie dráhy:	celostátní
Kategorie trati dle TSI:	P3/F1
Období realizace:	06/2022 – 11/2024, dle B.8 Zásady organizace výstavby
Stavebník / investor:	Správa železniční dopravní cesty, státní organizace Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 IČO: 709 94 234
Zástupce investora:	Ing. Mojmír Nejezchleb,
Hlavní projektant stavby:	METROPROJEKT Praha a.s. Argentinská 1621/36, 170 00 Praha 7 IČO: 45271895 Ing. Petr Hofman, AI pro dopravní stavby 00114156
Odpovědný projektant dílčí části:	SUDOP Praha a.s.

2 Úvod

Stavba je situována mezi obce Karlštejn a Beroun. Začátek úprav je v km 30,970, když mu ještě v délce cca 350 m předchází směrové a výškové vyrovnaní koleje stávající trati a konec úprav v km 37,565, v místě výměnového styku výhybky č. 1 železniční stanice Beroun. Zde se navazuje na sousední projekt v realizaci Optimalizace trati Beroun – Králův Dvůr. Souhrnná délka stavby je cca 6,6 km.

Stavba řeší rekonstrukci železničního spodku a svršku, výstavbu odb. Lom, úpravu nástupiště v zast. Srbsko, přejezdu v obci Srbsko, mostů a propustků, modernizaci zabezpečovacího zařízení, výstavbu odpovídajícího sdělovacího a informačního zařízení, pokládku traťového metalického a optického kabelu, místní kabelizaci, rekonstrukci trakčního vedení apod.

3 Bioregion

Stavba se nalézá v Karlštejnském bioregionu.

3.1 Poloha

Bioregion se nachází na jihozápadě středních Čech, zabírá téměř celou Hořovickou pahorkatinu (kromě západního cípu) a jižní výběžek Pražské plošiny. Bioregion má plochu 475 m² a tvar protažený značně JZ – SV. Typická část je tvořena vápencovou vrchovinou, rozčleněnou údolími toků. Bioregion reprezentuje nejrozsáhlejší krasové území České kotliny a hostí charakteristickou vápnomilnou biotu. Dominující vegetací je mozaika teplomilných doubrav a dubohabřin, na jižních svazích jsou skalní stepi, na severních suťové lesy a vápnomilné bučiny. Dominuje 2. bukovo – dubový a 3. dubovo – bukový vegetační stupeň. Flóra je bohatá na různé migranty a floroelementy. Dnes převažuje orná půda, relativně hojné jsou přirozené doubravy i travnato-bylinná lada. Biota je poškozována rozsáhlou těžbou vápenců.

3.2 Horniny a reliéf

V jádru převládají zvrásněné silurské a devonské vápence vyvinuté ve faciální pestrosti, jaká nemá obdoby jinde na našem území. Vápnité jsou i sedimenty údolních niv, které ve větších údolích dosahují 8 – 10 m mocnosti. Zdvížený zarovnaný povrch Českého krasu je rozčleněn ostře modelovanými, až 200 m hlubokými údolními zářezy Berounky a jejích přítoků, které mají místy ráz kaňonů. Zarovnaný povrch je zachován zvláště v severovýchodní části, kde má ráz mírně zvlněné plošiny s relikty křídových a terciérních sedimentů. Dle výškové členitosti má reliéf v centrální části charakter vrchoviny s členitostí 150 – 250 m, v Hořovické kotlině a na plošinách na severovýchodě pak ploché až členité pahorkatiny s členitostí 60 – 120 m. Nejnižším bodem je koryto Vltavy v Praze – Podolí s kótou asi 185 m, nejvyšším Bacín s kótou 499 m. Typická výška bioregionu je 300 – 440 m.

3.3 Podnebí

Dle Quitta leží bioregion v mírně teplé oblasti MT 11, kaňon Berounky a sníženina u Berouna náleží ještě teplé oblasti T 2. Celá oblast leží ve srážkovém stínu s převládajícím západním prouděním usměrňovaným JZ – SV směrem údolí. Zimu vyznačuje poměrný nedostatek sněhu, který velmi rychle mizí zvláště na slunných expozicích. Podnebí je relativně teplé, neboť roční průměr teplot klesá od 9 °C v Praze na asi 7,5 °C na nejvyšších vrcholech v západní části. Podnebí je suché až velmi suché. V jihozápadní části na vyšších kopcích se uplatňuje i vrcholové klima.

3.4 Půdy

Převládají typické kambizemě, charakteristicky vyvinuté v plošším reliéfu na pokryvech a hlubších zvětralinách ordovických břidlic. V detailu zde vystupuje velmi pestrá mozaika půd: na vápencích celá škála redzin. Luvizemní hnědozemě jsou vyvinuty na spraších, především v Hořovické kotlině a na plošinách severovýchodní části. Nivy potoků jsou většinou vápnité, niva Berounky je charakterizována hnědou typickou fluvizemí rázu vega.

3.5 Biota

Bioregion zabírá část termofytika ve fytogeografickém okrese 8. Český kras. Vegetační stupně podle Skalického jsou kolinní až suprakolinní. Potenciální přirozenou vegetací jsou v jižním kvadrantu šípákové doubravy svazu *Quercion pubescentipetraeae*. Doubravy se mozaikovitě střídají s teplejším křídlem dubohabřin z asociace *Melampyro nemorosi – Carpinetum*. Na prudkých svazích jsou vyvinuty suťové lesy, které vzácně přecházejí v okroticové bučiny. Přirozené bezlesí je vázáno na prudké, zejména skalnaté svahy. Přirozená náhradní vegetace na xerothermních stanovištích je tvořena zejména xerothermními trávničky svazu *Festucion valesiacaе*, které na hlubších půdách přecházejí ve vegetaci svazu *Cirsio – Brachypodion pinnati*. Flóra bioregionu je velmi pestrá. Jsou v ní zastoupeny rozmanité prvky, včetně mezních i exklávních. Do ochuzené hercynské fauny kulturní krajiny zasahují západní vlivy (ježek západní). Teplomilné doubravy spolu s rozsáhlými vápencovými stepními ladi a bradly regionu jsou proslulým centrem středočeské subendemické a endemické fauny. V jeskyních jsou významná zimoviště netopýrů rodu *Myotis*. Berounka má vyvinutý přechod parmového a cejnového pásma, ostatní toky náleží zpravidla do pstruhového pásma. Drobné čisté toky hostí populace raka kamenáče.

4 Zvláště chráněná území

Zvláště chráněná území přírody jsou definována zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

4.1 Zvláště chráněná území

Veškerá stavební činnost proběhne uvnitř hranic CHKO Český kras, z hlediska zonace jde o I., II. i III. zónu. Z maloplošných zvláště chráněných územích bude dotčena přírodní rezervace Tetínské skály a formálně i národní přírodní rezervace Koda.

Rozhodnutí o výjimce ze základních ochranných podmínek přírodní rezervace Tetínské skály, národní přírodní rezervace Koda, první a druhé zóny odstupňované ochrany přírody chráněné krajinné oblasti Český kras a ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů bylo vydáno dne 14.5.2021, pod č.j. SR/2210/SC/2020-31.

CHKO Český kras

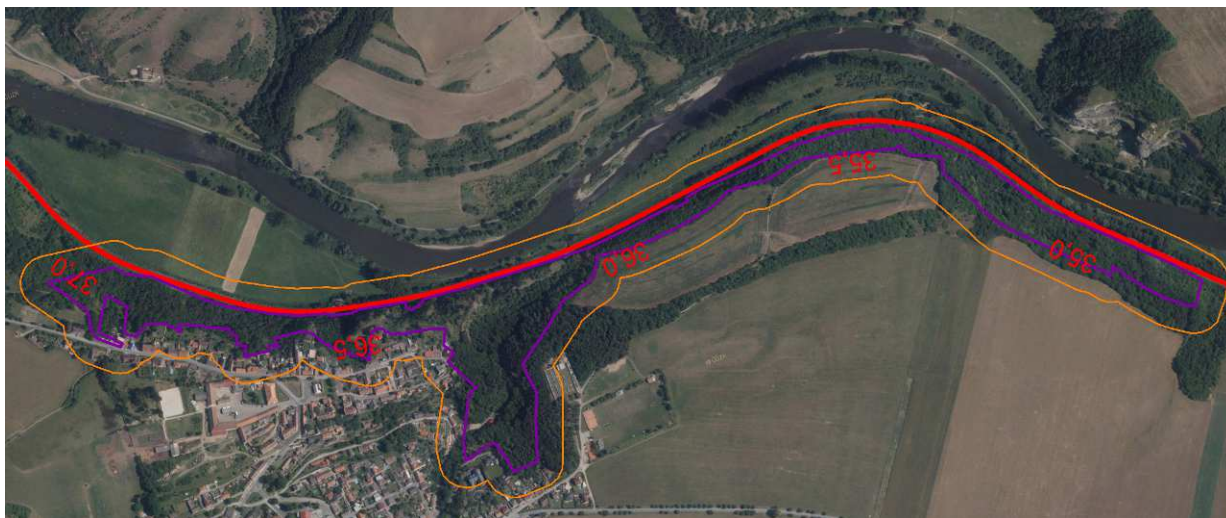
Český kras je jedinečné území z hlediska světové geologie, stratigrafie siluru a devonu a výzkumu vývoje života v těchto obdobích historie Země. Je to rovněž největší vápencové území v Čechách se zachovalými rozsáhlými plochami společenstev skalních stepí, lesostepí a listnatých lesů s velmi bohatou přirozenou květenou a zvířenou. Pestrost přírody je zde výrazně ovlivněna říčním a krasovým fenoménem. Z botanického hlediska celé území CHKO spadá do samostatného fytogeografického okresu Český kras. Složení květeny a vegetace zde bylo a je ovlivněno geologickým (převážně vápencovým) podkladem, specifickou geomorfologií krajiny, sousedstvím teplejších a sušších regionů xerothermní květenné oblasti a v neposlední řadě i lidskou činností a osídlením.

Přírodní rezervace Tetínské skály

Od km 34,770 do km 36,950 železniční trať hraničí s přírodní rezervací Tetínské skály. Od km 34,720 do km 37,010 záměr prochází ochranným pásmem této přírodní rezervace. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k činnosti v ochranném pásmu přírodní rezervace bylo vydáno dne 14.5.2021, pod č.j. SR/1656/SC/2019-13.

Předmětem ochrany je území s pestrým horninovým podkladem, kde se plně projevil říční i krasový fenomén. Na severně a severovýchodně orientovaných svazích a skalních stěnách nad údolím Berounky se vyvinula nelesní společenstva perialpinských rostlin a bezobratlých živočichů. Jeskyně Turské maštale je významnou archeologickou lokalitou. Skalní stěny a svahy se severní a severovýchodní expozicí hostí cenná nelesní společenstva vápnomilných rostlin. Na mělkých kamenitých půdách nalezneme pionýrská společenstva svazu *Alyssosedion* s česnekem chlumním (*Allium senescens* subsp. *montanum*) nebo lomikamenem trojprstým (*Saxifraga tridactylites*). Na severně ukloněných svazích a skalních stěnách, šterbinách a teráskách se vyvinuly pěchavové trávníky (*Seslerio-Festucion pallentis*) s dealpinskými druhy lomikamenem trsnatým (*Saxifraga rosacea*), lomikámenem latnatým (*Saxifraga paniculata*) a hvozdíkem sivým (*Dianthus gratianopolitanus*), též s výskytem tařice skalní (*Aurinia saxatilis*). Mírnější svahy s hlubší půdou pokrývají kostřavové trávníky svazu *Festucion valesiacae* s druhy *Stipa joannis*, *Centaurea triumfettii*, na vlhčích místech pak sveřepové a válečkové trávníky (*Bromion erecti*) s druhy jako je úročník bolhoj (*Anthyllis vulneraria*), pcháč bezlodyžný (*Cirsium acaule*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), mochna sedmilistá (*Potentilla heptaphylla*). Roztroušeně zde roste též plamének přímý (*Clematis recta*).

Optimalizace trati je v těsném kontaktu s Tetínskými skalami, část skal byla pravděpodobně modelována její historickou výstavbou. Provedení sanací skal, které jsou ovšem z pohledu budoucího bezpečného průjezdu nezbytné, bude mít lokální negativní vliv na přírodní rezervaci. populace dvou druhů „chráněných“ lomikamenů *Saxifraga rosacea* a *Saxifraga paniculata* zde prosperují v poměrně solidní početnosti, jež může být díky sanacím významně omezena. Dotčena bude samozřejmě i ohrožená tařice *Aurinia saxatilis*, tento druh je nicméně v místním měřítku poměrně hojný. Další místní „chráněné“ druhy jako např. *Dianthus gratianopolis* a *Centaurea triumfettii* nejsou záměrem až tak dotčeny, protože se většinou vyskytují až na horních hranách skal (bez sanací).

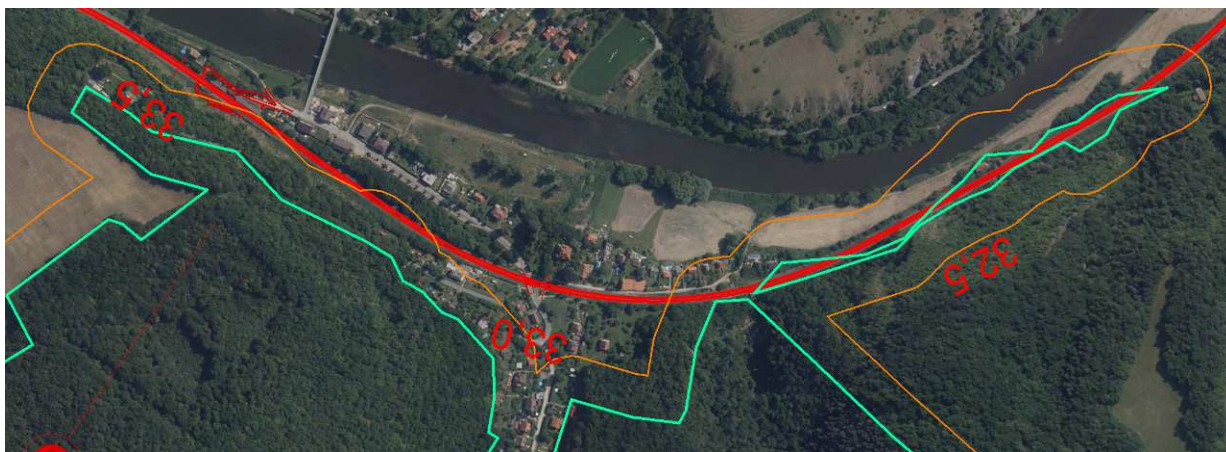
Obr. PR Tetínské skály a její ochranné pásmo

Národní přírodní rezervace Koda

Od km 32,240 do km 32,760 železniční trať prochází národní přírodní rezervací Koda (zde tzv. *Vanovické skály*), od km 32,760 do km 33,580 s touto národní přírodní rezervací hraničí. Od km 32,160 do km 32,850 a od km 33,140 do km cca 33,500 záměr prochází ochranným pásmem této národní přírodní rezervace. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k činnosti v ochranném pásmu národní přírodní rezervace bylo vydáno dne 14.5.2021, pod č.j. SR/1656/SC/2019-13.

V rozsáhlém území je v souladu s členitým reliéfem a klimatem vyvinut soubor vápnomilných ekosystémů zahrnující všechny hlavní biotopy Českého krasu. Nalezneme zde lužní a suťové lesy s pěnovcovými prameništi, dubohabřiny, kyselé doubravy, okroticové bučiny, šipákové doubravy a lesostepi spolu s xerothermními trávníky a více typů skalních stepí. Nacházejí se tu významné stratigrafické, paleontologické a archeologické lokality.

Negativní vliv na tuto národní přírodní rezervaci lze víceméně vyloučit.

Obr. Národní přírodní rezervace Koda a její ochranné pásmo

4.2 Natura 2000

Natura 2000 je soustava lokalit chránících nejvíce ohrožené druhy rostlin, živočichů a přírodní stanoviště na území EU. Nejdůležitějšími právními předpisy EU v oblasti ochrany přírody jsou:

- Směrnice Rady 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (zkr. směrnice o ptácích).
- Směrnice Rady 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (zkr. směrnice o stanovištích).

V dotčeném území se nachází jediná evropsky významná lokalita Karlštejn - Koda. Železniční trať touto EVL prochází mezi km 31,020 - km 32,785 a mezi km 34,400 - km 37,565 (konec úprav).

Lokalita Karlštejn-Koda je nejvýznamnější lokalitou v České republice pro následující typy přírodních stanovišť: 6110, 6190, 9150, 91H0. Obecně mají typy přírodních stanovišť v lokalitě Karlštejn-Koda význam díky své relativní plošné velikosti v rámci České republiky, která je podmíněna i značnou rozlohou lokality. Kontinentální opadavé křoviny se vyskytují v podobě malých plošek na skalních výchozech především podél Berounky a jejích přítoků –

Loděnického a Budňanského potoka. Celkovou rozlohou stanoviště se toto území řadí ke čtyřem nejvýznamnějším pro kontinentální opadavé křoviny v ČR. Vápnité nebo bazické skalní trávníky mají obdobný výskyt jako kontinentální opadavé křoviny na skalních výchozech především podél Berounky a jejích přítoků – Loděnického a Bubovického potoka (Velká hora), méně již Budňanského potoka, v Kodské a Císařské rokli - kde mnohdy tvoří společnou mozaiku. Dále vyskytují na „stepích“ na kopci Doutnáči a na Lištině. Lokalita Karlštejn-Koda je absolutně nejvýznamnější lokalitou v ČR pro vápnité nebo bazické skalní trávníky. Panonské skalní trávníky mají opět obdobný výskyt jako vápnité a bazické skalní trávníky na skalních výchozech především podél Berounky a jejích přítoků – zvláště kolem Loděnického potoka a Bubovického potoka, kde skoro vždy tvoří společnou mozaiku. Velké plochy jsou kromě toho v lomu na Chlumu a v lomu Paraple. Lokalita Karlštejn-Koda je pro vápnité nebo panonské skalní trávníky opět absolutně nejvýznamnější lokalitou v ČR. Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích se v zásadě vyskytují na všech místech jako všechny předchozí stanoviště na skalních výchozech, kde tvoří mozaiku se všemi třemi dříve uvedenými. Navíc se vyskytují na Kněží hoře, Na Placích, mezi Lištinou a Lišticí a na Šanově koutě – jako pozůstatky bývalých pastvin. Pro polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích představuje Karlštejn-Koda významnou lokalitu minimálně středočeského významu. Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců se tvoří především v Kodské a Císařské rokli a na několika málo místech na lesních potocích. Mají minimálně středočeský význam. Chasmodytická vegetace vápnitých skalnatých svahů je rozšířena především v údolí Berounky na Tetínských skalách, Loděnického potoka v okolí Svatého Jana pod Skalou, v údolí Bubovického potoka v okolí vodopádů, kolem lomu Alkazar u Berounky a v lomech u Malé Ameriky. Částečně tvoří mozaiku s panonskými skalními trávníky. Z hlediska výskytu chasmodytické vegetace vápnitých skalnatých svahů je Karlštejn-Koda třetí nejvýznamnější lokalita v ČR. Středoevropské vápencové bučiny pokrývají severozápadní až severovýchodní svahy ve čtyřech víceméně oddělených sublokality. Rozlohou středoevropských vápencových bučin je Karlštejn-Koda jednoznačně nejvýznamnější v ČR. Dubohabřiny patří mezi plošně nejrozšířenější stanoviště v lokalitě Karlštejn-Koda – pokrývá téměř polovinu její rozlohy a jsou rozšířeny v zásadě rovnoměrně po celém území lokality. Dubohabřiny rostou na široké škále ekotopů vhodných pro růst lesa – od mírně vlhkých severních svahů přes plošiny až po mírně ukloněné jižní svahy. Bohatost bylinného patra je pak úměrná zásobením vodou a živinami. Rozlohou dubohabřin patří Karlštejn-Koda mezi pět nejvýznamnějších lokalit v ČR. Suťové lesy - z hlediska rozlohy suťových lesů patří Karlštejn-Koda mezi deset nejvýznamnějších lokalit v ČR. Panonské šipákové doubravy se vyskytují na jižních svazích až plošinách téměř na celém území lokality Karlštejn-Koda. Rozlohou panonských šipákových doubrav je Karlštejn-Koda vůbec nejvýznamnější lokalitou v ČR. Eurosibiřské stepní doubravy se vyskytují roztroušeně, většinou s průměrnou reprezentativností. Rozlohou eurosibiřských stepních doubrav patří Karlštejn-Koda mezi 15 nejvýznamnějších lokalit v ČR. Včelník rakouský se v České republice vyskytuje téměř výhradně v Českém krasu, z toho se v lokalitě Karlštejn-Kodě vyskytuje absolutní většina populací i jedinců. Karlštejn-Koda je tak absolutně nejvýznamnějším územím pro včelník rakouský v rámci ČR. Populace zvonovce lililistého se vyskytují pouze na třech lokalitách v ČR, jedná se tedy o velmi vzácný druh. V lokalitě Karlštejn-Koda jsou populace sice nejslabší, ale vzhledem ke vzácnosti druhu je význam lokality velký. Pro netopýra černého a netopýra velkého představuje lokalita jednu z nejvýznamnějších území v ČR. Lokalita Karlštejn-Koda představuje klasické území mnoha terénních přírodovědných oborů (mykologie, entomologie, geobotanika aj.) i významnou archeologickou lokalitu.

Podle stanoviska Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras (0347/CK/2012 ze dne 14.2.2012) nelze vyloučit významný vliv záměru na vymezené ptáčích oblasti ani evropsky

významné lokality a je nutné záměr posoudit dle ustanovení §45i zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Toto stanovisko bylo doplněno stanoviskem Správy CHKO Český kras č.j. SR/0556/SC/2019 ze dne 21.3.2019 vydaným v rámci Závěru zjišťovacího řízení se závěrem: Vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti nelze vyloučit. Na základě tohoto stanoviska bylo zpracováno Naturové hodnocení a je součástí Dokumentace dle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb.

5 Významné krajinné prvky (VKP)

Pojem VKP je definován §3 zákona č. 114/1992 Sb. jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, vodní toky, rybníky, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata. Celý záměr je lokalizován uvnitř CHKO Český kras, proto nejsou VKP dále posuzovány.

6 Vlivy na územní systém ekologické stability (ÚSES)

Územní systém ekologické stability (ÚSES) dle zákona č.114/1992 Sb. v platném znění tvoří v krajině soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních (lokálních) ÚSES jsou vymezována tzv. biocentra a biokoridory. Podrobné znázornění prvků ÚSES je v mapové příloze C.4. Mapové podklady v oblasti životního prostředí.

6.1 Nadregionální úroveň ÚSES

Železniční trať je vedena údolím Berounky, podél níž je trasován nadregionální biokoridor. Záměr částečně zasahuje do vymezeného nadregionálního biocentra Karlštejn-Koda.

Obr. Nadregionální biocentrum Karlštejn-Koda podle ZUR Středočeského kraje

6.2 Regionální úroveň ÚSES

Nejsou dotčeny regionální biokoridory ani biocentra.

6.3 Lokální úroveň ÚSES a interakční prvky

Nejsou dotčeny lokální biokoridory ani biocentra. Mezi Berounem a Tetínem je nad tratí veden lokální biokoridor, záměrem nebude dotčen.

7 Ochranná pásma

Do trasy zasahují ochranná pásma inženýrských sítí, která jsou respektována v technické dokumentaci.

Tab. Přehled ochranných pásem sítí technické infrastruktury.

typ	specifikace	ochranná pásma
elektrická energie		
elektrické stanice		20m
venkovní vedení	1-35kV bez izolace	7m
	1-35kV zákl. izolace	2m
	1-35kV závěs. kabel	1m
	36-110kV	12m
	110-220kV	15m
	221-400kV	30m
	nad 400kV	30m
	závěs. kabel 110kV	2m
	vlastní telekom. síť	1m
	podzemní vedení do 110kV	1m
	nad 110kV	3m
teplo		
zařízení na výrobu a rozvod tepla		2,5m
plyn		

typ	specifikace	ochranná pásma
NTL a STL plynovody a přípojky v zastavěném území		1m
ostatní plynovody a přípojky		4m
telekomunikační vedení		
telekomunikační vedení		1,5m
železnice		60m od osy koleje
vodovodní řady a kanalizační stoky		
	do průměru 500mm	1,5m
	nad průměr 500mm	2,5m